

[Heick.]

Når man endelig skal tale om besparelser, må vi jo også se på, at den stedlige befolkning for at få visse sager behandlet vil kunne komme ud for at skulle rejse længere, end de skal i øjeblikket, og også det vil jo medføre øgede udgifter for dem. Derfor synes jeg, det havde været rigtigst, om man helt nøgternt havde sagt, at besparelserne vil blive meget beskedne. Det er af helt andre grunde, man ønsker dommerembedet nedlagt, men det har jo god klang at tale om besparelser.

Overfor det, man dernæst har anført, besparelserne ved at undlade at bygge en projekteret politimesterbolig i Toftlund, vil jeg gøre opmærksom på, at der er en politimesterbolig i Toftlund. Der var truffet aftale mellem justitsministeriet og landbrugsministeriet om, at landbrugsministeriet fik overdraget den ret store politimesterbolig til indretning af kontorer for amtslandmåleren, hvorefter der skulle bygges en ny politimesterbolig. Formålet var at undgå at bygge et nyt kontorlokale til amtslandmåleren, så hvis der her kan blive tale om besparelser, bliver det i hvert fald besparelser på landbrugsministeriets budget; det kan ikke være på justitsministeriets. Da vi alligevel skulle have andre lokaler til amtslandmåleren, kan der dog heller ikke blive tale om nogen som helst besparelse på det område.

Endelig synes jeg, man af de forskellige fremgangsmåder, man anvender overfor Hørsholms og Toftlunds dommerembeder, kan slutte sig til, at hvis den stedlige befolkning i Toftlund var kommet med tilbud om at bygge en politimesterbolig, havde man i justitsministeriet grebet sagen an på en anden måde. Jeg vil henstille, at man her udviser forsigtighed. Den meget velhavende omegn omkring Hørsholm kan tillade sig at tilbyde staten indretning af dommerbolig, og hvad der hører med, men en fattig egn og en fattig kommune som Toftlund kan ikke tillade sig det; det er jo også en fremgangsmåde, som ikke i nævneværdigt omfang anvendes andre steder i statens administration, og derfor synes jeg ikke, det bør komme Toftlund til skade, at man dernede ikke er så velhavende, at man kan tilbyde at bygge en sådan bolig.

Jeg vil iøvrigt sige, at det glædede mig at høre på det ærede medlem hr. Thestrup.

Det ærede medlem udtalte, at befolkningen har et rimeligt krav på, at verserende retssager pådømmes af en egentlig dommer og altså ikke af en dommerfuldmægtig; jeg tror, det er af betydning, at vi slår fast, at det er den uafhængige dommer, vi med tillid kan betro vore mellemværender i alle forhold.

Jeg synes også, jeg vil kunne underskrive de synspunkter, som blev fremsat, at man indretter nu engang ikke retskredsene efter dommerne, men efter befolkningens tarv. Hvis anden fremgangsmåde skulle anvendes, ville man jo f. eks. aldrig have nybesat nogle embeder, som også den nuværende højtærede justitsminister har nybesat, embeder, som er meget, meget mindre end embedet i Toftlund; der er, såvidt jeg ved, nybesat to embeder i kredse, som har et betydelig lavere indbyggertal end Toftlund. Det vil jeg ikke kritisere, for jeg forstår så godt, at disse nybesættelser er sket under hensyntagen til befolkningens tarv og ikke med det formål at give dommerne en god tilværelse de pågældende steder, men det samme synspunkt synes jeg også man må anlægge, når det gælder visse tyndtbefolkede egne. Toftlundegnen er glædeligvis en egn i udvikling. Det var ved genforeningen et tyndt befolket område, og når vi nu i dag, netop på den dag, der betyder så meget for Danmark og for Sønderjylland, ser på forholdene, har vi grund til at glæde os over en rig udvikling i denne landsdel, ikke mindst i de egne, vi har kaldt de tyndt befolkede egne. Men det er en udvikling, som må siges nærmest at være i sin begyndelse, og som rimeligvis vil blive fortsat fremover. Derfor synes jeg, den højtærede justitsminister med det, han her foreslår, ligesom prøver på at indføre en praksis, der giver udtryk for, at man ikke har tro på, at denne gode udvikling vil fortsætte — og det er det, som gør mig ondt, netop i forbindelse med den sidste del af lovforslaget.

Jeg vil sluttelig blot gøre opmærksom på, at det nære forhold mellem en by, en egn og dens dommer meget stærkt gør sig gældende i forbindelse med dommerembedet i Toftlund. Toftlund er udbygget som knudepunkt for en rutebilforbindelse; mellem 30 og 40 rutebiler går hver eneste dag til og fra Toftlund, således at der er en god forbindelse rundt i retskredsen, og hvis det hele